

Psalmus

Incipit Tractatus de ps. CVIII.

Prefatio.

Dicitur istum de christo habere prophetam quisquis Actus apostolorum fideliter legit agnoscat: ubi de christi traditore Iuda prophetatum est quod hic scriptum est: Fiant dies eius pauci: et episcopatus eius accipiat alter: quādā Iudas in locū Iude ordinatus: numero apostolorum duodecimus adiūctus esse evidenter apparet. Sed si de illo uno homine omnia que hic in malo dicta sunt intelligere conemur: expositionis ratio non omnimodo aut virilem valem̄ occurrit. Si enim de tali genere hominū malorum: id est inimicorum christi ingratorum iudeorum: omnia mihi videntur posse clarius aperiri. Sicut enim quedam dicunt: que ad apostolum Petrum proprie p̄tinere videantur: nec tantum habent illustrem intellectum: nisi cum referunt ad ecclesias cuius ille agnoscitur in figura gestasse personā: propter p̄matū quē in discipulis habuit: sicuti ē: **I**ibi dabo claves regni celorum: et si qua huiusmodi: ita Iudas personam quādāmodo sustinet inimicorum christi iudeorum: qui et tunc oderant christum: et nunc p̄ successionē p̄seuerante genere ipso impietatem oderunt. De quibus hominib⁹: et de quo populo possunt nō incōuenienter intelligi: non solum ea que aptius de ipsis in hoc psalmo legimus: verūtā illa que proprie de ipso Iuda dicunt exp̄ssius: sicuti est quā cōmemorauit: Fiant dies eius pauci: et episcopatus eius accipiat alter: Qd̄ apparebit ad iuuātē domino: cum ad eos versus tractādi ordine venerim⁹. Incipit ḡ iste psalm⁹.

Expositio psalmi.

Deus laudē meā ne tacueris: quia os peccatoris et os dolosi super me apertū est. Vnde apparet falsam esse rituperationē quā non facet peccator et dolosus: et verā esse laudē quā non facet deus. Deus enim verax: omnis autē homo mendax: quia nō est homo verax: nisi in quo loquīt̄ deus. Laus autē maxima est vnigeniti filii dei: quod hoc ipsum quā est vnigenitus dei filius p̄dicatur. Hoc autē nō apparebat: sed apparente infirmitate ei⁹: latebat: **L**ū os peccator⁹ et os dololi super eum aptū est: et ideo illud aptum est: quod operta virtus hui⁹ fuit. Ideo autem dicit: apertū est os dolosi: quod odiū quod dolo tegebak erupit in vocem. Hoc etiā cōsequētib⁹ versib⁹ plan⁹ dicit. **L**ocuti sunt

CVIII.

aduersum me lingua dolosa: Tunc vno quādā cum tanq̄ magistrū bonum captiōsa adulatiōe laudabant. Unde alibi dicitur: Et qui laudabant me aduersum me iurabant. Deinde qd̄ eruperūt clamātes: Crucifige: crucifige: securis adiunxit. **E**t sermonib⁹ odij circūcederunt me: Illi qui lingua dolosa: quasi nō odij: sed dilectionis verba locuti sunt: ideo aduersum me: quia hoc insidiando faciebat: postea sermonib⁹: nō false et dolose dilectionis: sed aperte odij circūcederūt me. **E**t expugnauerūt me gratis. Sicut autē p̄ij gratus amant christum: sic imp̄ij gratis oderunt: quia sicut veritas nullo extra eas p̄posito cōmodo: sed p̄pter seip̄sam experitetur ab optimis: ita iniquitas a pessimis. Unde et apud autores seculariū litterarū dictū est: de quodā pessimo. Gratuito potius malus atq̄ crudelis erat. **P**ro eo inquit: ut diligenter me detrahebat mihi: Sex sunt in isto genere differentiae: quā cōmemorate animaduerti facillime possunt: reddere bona p̄ malis: non reddere mala p̄ malis: reddere bona p̄ bonis: reddere mala p̄ malis: nō reddere bona p̄ bonis: reddere mala p̄ bonis. **H**oc duo priūa: bonorū sunt: et eorum duorū prius melius: postrema duo malorū: et eorum posterius deteri⁹: duo media quādāmodo mediocria: sed eorum prius p̄ iniquū bonis: posterius p̄ iniquū malis. **H**ec in scripturis sanctis oportet attendere. Redcidit bona p̄ malis ip̄e domin⁹ qui iustificat imp̄iu: Et pendēs in cruce dixit: Pater ignosc illis: quod nesciunt quid faciunt. **S**uius vestigia secutus sanctus Stephan⁹: fixo genu oravit p̄ lapidantibus dicens: Domine ne statuas illis hoc delictum. Ad quam rem preceptū pertinet: Diligite inimicos vestros: benefacite his qui oderunt vos: et orate p̄ eis qui vos p̄sequuntur. **M**ala pro malis nō esse reddenda Paulus apostol⁹ dicit: Nulli malum p̄ malo reddentes: Et apostol⁹ Petrus: Non reddentes malū p̄ malo: vel maledictū pro maledicto. Unde et in psalmis legit: Si reddidi retribuētib⁹ mala. **B**uorū postremorū illud min⁹ ad nouem leprosos pertinet: qui cum mandati essent a domino: gratias non egerunt. Illud vō vltinū quo nihil ē peius ad hos pertinet: de quib⁹ ī isto psalmo legit: **P**ro eo ut me diligenter detrahebat mihi. **B**ilectōz quippe debebat tantis dñi bñficijs: quā uō

CVII.

Psalmus

solum minime reddebat: veruetiam p illo bo
no irrogabat malum. **D**uo vero media q dixi
mus hominum quodammodo esse mediorum
ita se habent: ut eorum puerus quod est redder
e bona p bonis habeant: et boni: et medio
criter boni: vel mediocriter mali. **I**deo do
minus hoc non reprehendit: sed non vult in
eo solo discipulos suos permanere quos vult
ad maiora pucheret: quibus dicit: Si dilexe
ritis eos q vos diliguit: id est reddideritis
bona p bonis: quam mercedem habebitis: id est
quid magnum facietis. **A**nne et publicani h
faciunt: **E**cclitate aut illos et hoc facere: et loge
amplius: id est ut non solum amicos: verum
etiam inimicos diligant. **D**osterius autem qd
est reddere mala p malis: habent et mali vel
mediocriter mali: vel mediocriter boni usque
ad eo ut lex eis dederit vlciscendi modum:
oculum p oculum: dentem p dente: que si dici
potest iniustorum iusticia est: non quod iniquum est
ut recipiat unusquisque qd fecerit: alioquin
lex nequaquam id constitueret: sed quod vlciscen
di libido virtuosa est: magis ad iudicem per
tinet inter alios hoc discernere q bonum bo
num sibi expetere. **Q**uapropter impij ex
illa benignitatem summitatem delapsi ubi red
dunt bona p malis: ad quam malignitatis
profunditatem venerunt retribuendo mala
pro bonis: **Q**uanto precipitio tot gradus
interpositos transierunt: **N**ec parum aliquid
putari debet: quia non ait: Pro eo ut dilige
rent me interficiebant me: sed detrahe
bant me. **I**deo quippe interfecerunt: quia
detraxerunt: negantes dei filium: et dicen
tes: qd i principi demoniorum ejaceret demo
nia: et demonum habet et insanit: quid eum au
ditis: et cetera talia. **Q**ua detractione ab
illo auertebant eos quorū queriem illi
querebat. **E**t ideo potius hoc dixit: ut ostē
deret magis eos nocere qui christo detra
hant: et per hoc animas interficiunt: qd qui
eius mortalem carnem mortis pserunt resur
recturā seuiendo peremerunt. **S**ed cum di
xisset: Pro eo ut diligerent me detrahebāt
me: quid ait: **E**go autem orabam. **N**ō
quidem dixit: quid orabat. **S**ed quid me
lius intelligim⁹: qd pro eis ipsis. **C**rucifijo
enim maxime detrahebāt: quādo velut ho
mini: quē quasi vicerant: illudebant: de qd
cruce ille dixit: **P**ater ignosce illis: qd ne
sciunt quid faciunt. **E**t quoniam in profundo
malignitatis reddebant ipsi mala pro bo
nis: ille im summo benignitatis reddebat
bona pro malis: **Q**uod bene intelligat etiā

CVIII.

pro discipulis suis orasse: quod etiam ante
passionez suam dixit: ne desiceret fides eo
rum: quādo ipse pendens in ligno: ut com
mendaret patientiam: non ostendebat potē
tiam inter verba detrahentium quos posset
divina potestate delere. **S**ed nobis utilis
erat q patientie pbebatur exemplū: qd si suos
inimicos sine dilatōe ppendendo ad hoc nos
edificaret ut impatienter festinaremus de
his quos malos patimur vindicari: cū scri
ptū sit: **L**etilior ē patiens q fortis vir. **B**o
cent igit nos divina eloquia domino ex
emplo cū audiūmus: p eo ut diligeret me
detrahebant mihi: ego autem orabam: ut
quādo aliquos sentimus ingratos: nō solum
non reddentes bona: sed insup reddentes
mala p bonis: nos orem⁹. **E**t ipse quidē p
alijs scipientibus vel dolentibus vel in fide
pictitantibus: **N**os vero etiam p nobis pri
mitus: ut animū nostrū deo miserante atq
opitulante vincamus quo serunur in vlcis
cendi cupiditatē: cū detrahit siue psen
tibus: siue absentibus nobis. **B**einde cu
z christi patientiam recordamur: tanq ipso er
citato: sicut factum est cum dormiret in na
ui: qui perturbationem cordis nostri tempe
statis trāquillat animo sedato atq plā
cato: orem⁹ etiam pro ipsis detractoribus
nostris: ut securi dicamus: **D**imitte nobis
sicut et nos dimittimus. **S**ed et ipse dimi
tebat: qui peccatum quod ei dimitteretur
utique non habebat. **S**equit autem. **E**t
posuerut aduersum me mala p bo
nis: Et quasi quererem⁹ que mala p qui
bus bonis: Et odium: inquit: pro dile
ctione mea. **H**ic est enim omnis et magnus
reatus illorum. **N**am quid nocere potue
runt psequentes volūtate: non necessitate
morientem. **S**ed ipsum odium est crimen
maximū psequētis: quis sit voluntaria
pena patientis. **S**atis autem exposuit quē
admodū supra dixerit: **P**ro eo ut me dilige
rent: quia dilectionē non vtcūq: sed di
lectioni eius debebant: cū hic addidit: pro
dilectione mea. **H**anc dilectionem in euā
gelio cōmemorat: ubi dicit: **H**ierusalem hierusalem
quotiens volui colligere filios tuos tanq
gallina pullos suos liberas suas: et noluisti.
Beinde que pro ipsa impietate recipientes
incipit ppetare: et eo modo illa dicit: tāq
vlciscēdi cupiditate ea optet ut fiat: cū di
cāt futura certissima vītate: et p tei iusticiā
sup tles digna vētura: quē modū futura pē
cēdi velut spēm male optādi qdā nō intelligē

Psalmus

tes putant odiū odio: t malo aio maliū ani-
mū reddi. Qm̄ reuera paucorū est dinoscē
quō placeat pena iniquorū accusatori ini-
micitia se saturare cupienti: et q̄ longe alio
mō placeat iudici recta voluntate peccata
puniens. Ille quippe reddit maliū p malo:
iste autē etiam cuz vndicat nō reddit maliū
p malo: qm̄ iustū reddit in iusto. Qd autē
iustū est vtq̄ bonū est. Punit ergo nō de-
lectatiōne alienē miserie: qd est maliū p ma-
lo: sed dilectiōne iusticie: qd est bonū p ma-
lo. Itaq̄ nec lumini scripturā calūnient
ceci: opinātes q̄ deus peccata nō puniat:
nec quasi maliū p malo reddat sibi blandi-
antur in iusti. Auidam ergo deinde qd di-
uinus sermo cōterat: t in verbis quasi ma-
la optantis intelligam̄ pdicta prophetant̄:
t deum iusta retribuentē subleuata in eius
eternam legem mente cernam̄. Cōsti-
tue sup eum peccatorē: t diabolus
stet a dextris eius. Cū superi querela
de plurib̄ fuerit: nūc de uno loquit̄ psalm̄.
Supius autē dixerat: locuti sunt aduersū
me lingua dolosa: t sermonib̄ odiū circūde-
derūt me: t expugnauerūt me gratis: p eo
vt diligenter me detrahebat mibi: ego autē
orabam: t posuerūt aduersum me mala p
bonis: t odium p dilectiōne mea: omnia de
plurib̄: nūc vō quid digni cēnt p his ini-
quitatib̄ suis: t quid eis diuino iudicio fu-
turū sit nūcians. Cōstitue inqt sup eū pec-
catorē: tanq̄ intendēs in eū qui se tradidit
talib̄: de qualib̄ suis inimicis loquebas su-
periūs. Cum igit hic Iudam traditorē fin
scripturā actuū aploz supplicio debito pre-
nūciet pūniendū: quid est: cōstitue sup eū
peccatorē: nisi eum quē sequēti versu iudi-
cat cum dicit: t diabol̄ stet a dextris eius.
Hoc vtq̄ meruit vt sup se habeat diabo-
lū: id est diabolo subdit̄ sit: qui christo sub-
ditus esse noluit. Stet autē a dextris eius di-
ctū est: qr̄ opa diaboli pposuit opibus dei.
Hoc em̄ cuiq̄ non imerito dextrū dicit qd
pponit: sicut sinistre dextra pponebit. Ideo
de illis qui seculi hui⁹ gaudia ppontentes
deo: Beatū dixerunt p̄lin cui hec sunt: re-
ctissime dictū dictū est: Bextera eorū dex-
tera iniquitatis: Unde qd dixerūt: beatuz
populū cui hec sunt: os eorū locutū est va-
nitatē: qd de illis supra dictū est. Qui⁹ autē
os loquit̄ veritatē cōtra illud qd dixerunt
isti: beatū populū cui hec sunt: debet etiā
īp̄ dicere: qd in eodē psalmo sequit̄: Bea-
tus p̄plus cui⁹ est dñs deus ip̄ius. Huic eū

CVIII.

non diabolus est a dextris: sed dominus si-
cut alibi dicit: Proutidebā dominū in con-
spectu meo sp̄: qm̄ a dextris est mibi ne cō-
mouear. Diabol⁹ ergo stet a dextris eius
qr̄ pposuit avariciā sapientie: t pecunia sa-
luti sue: vt eum traderet a quo debuit possi-
deri: ne ab ip̄o possideref cōḡ opa ip̄e chris-
tū soluit: a quo noluit possideri. Cū iū-
dicaf̄ exeat cōdemnatus. Noluit em̄
talise ēē cui diceret: Intrā in gaudiū domi-
ni tui: sed talis de quo dicas: Proncite illū
in tenebras exteriores. Et oratio eius
fiat in peccatu. Qm̄ nō est iusta oratio:
nūl p christū: quē vēdīt imanitate pecca-
ti. Oratio autē que nō fit p christū: nō solū
nō pōt delere peccatu: sed etiā ip̄a fit i pec-
catū. Qm̄ autē Judas ita orare potuerit vt
oratio eius fieret in peccatu queri potest:
Credo anteç dominum traderet: t de illo
tradēdo iam cogitaret. Nō em̄ iam potue-
rat orare p christū. Nā postea q̄ illū tradi-
dit eūq̄ penituit: si per christū oraret: indul-
gentiam rogaret. Si indulgentiā rogaret:
spem haberet. Si spem haberet: misericor-
diā speraret. Si misericordiā speraret: non
sibi desperationē collū ligaret. Proinde cū
dixisset: cū iudicaf̄ exeat cōdemnat̄: ne ab
imminentī cōdemnatiōne putareb̄ se potuisse
oratione liberare: quā didicerat cū cōcisci
pulis suis: vbi dicit: Dimitte nobis debi-
ta nostra: sicut et nos dimittem⁹ debitorib̄
nostris. Et oratio eius inqt fiat in peccatu
illi: qr̄ nō fit p christū quē noluit sequi: p
sequi. Fiant dies eius pauci. Dies
ei⁹ dicit dies apostolatus ei⁹: q̄ pauci fue-
rūt: qm̄ ante passionem dñi scelere ip̄ius et
morte cōsumpti sunt. Et tanq̄ diceret: qd
ergo fiet de sacratissimo numero duodenā-
rio: in quo nō frustra dñs duodecim habē-
p̄mos aploz voluit: continuo subiecit. Et
episcopatū eius accipiat alter. Tan-
q̄ dicens: t ip̄e pro suo merito pūniatur: et
ille numerus suppleat. Qd si quis quēad-
modū factū sit scire desiderat: actus apo-
stoloz legat. Fiant filij eius orpha-
ni: t vxor eius vidua. Utq̄ mortuo
ip̄o t fili⁹ eius orphani: t vxor eius vidua-
ta est. Nutantes transserant filij
eius t medicent: Nutantes dicitū est: in-
certi quo eant om̄i presidio destituti. Ei-
ciant de habitationib̄ suis: Expo-
suit quid sup dixerit: transserant. Hoc autē
totum quomō vxori eius filiis contigerit
sequētes indicant versus. Sacretetur

Psalms

fenerator omniē substātiā ei⁹: et di-
ripiant alieni labores ei⁹. **N**on
sit illi adiutor: Ad tuendā eius posteri-
tate dicit. Ideo sequit. **H**ec sit qui mi-
sereat pupillis ei⁹. **S**ed q̄a polsēt etiā
pupilli eius sine adiutorē et sine tutoře in
erūnis et egestate tūi crescere et gen⁹ ppaga-
tionis seruare: sequit et dīc. **F**iāt nati
ei⁹ in īteritū: i generatoe vna dele
at nomē eius. **I**d ē: vt quod illo gene-
ratū ē: iam nō generet: et cito trāseat. **S**ed
quid est qđ deinde ibiungit. **I**n me-
moriāz redeat iniqtas patru eius
in cōspectu dñi: et peccatuz matris
eius no deleat. **A**n intelligēdū est: vt
reddatur ei peccata etiā parentū suorum:
Et quippe nō reddatur q̄ fuerit mutat⁹ in
christo: et ceperit esse nō fili⁹ iniquorū: nō
imitatus mores illoꝝ: q̄ et illud verissime
scriptū ē: **R**eddā peccata patru in filios:
Et illud qđ p̄ pphetā dicitur: Et aīa p̄ris
mea est. **S**e eo quod dictū est: reddā pec-
cata patru in filios: et alibi: **A**nima q̄ pec-
cat ipsa moriet̄: et anima p̄ris mea ē: et ani-
ma fili⁹ mea est: et anima q̄ peccauerit ipsa
moret̄. **H**oc q̄ppe dictū ē de his qui quer-
tūtū ad dñi: et nō imitātur mala parentū
suorū. **Q**đ ipse p̄ pphetā euīdēter ostēdit:
Dicit enī parentū iniqtates eis nō obesse q̄
iusticiā faciēdo dissimiles fuerit. Illud au-
tē qđ dictū est: reddā peccata patru in fili-
os: additū ē: qui oderāt me: hoc est sic me
oderāt parentēs eoꝝ: vt quēadmodū bono
rū imitatio fecit: vt etiā p̄pria peccata de-
leatur: sic malorū imitatio faciat vt nō solū
sua: b̄ etiā eoꝝ quos imitati sūt merita sor-
tiātū. **S**i ergo Judas teneret illud ad qđ
vocatus est: nullomō ad eū: vel sua p̄teri-
ta vel parentū iniqtas p̄tineret. **S**ed q̄ nō
tenuit adoptionē in familia dei: sed iniqui-
tate vetusti generis poti⁹ elegit: rediſt ini-
quitas patru ei⁹ in cōspectu dñi: vt i eo etiā
i p̄pne puniret̄ et peccatū m̄ris eius nō delere-
tur. **F**iāt contra dñm semp: **I**d est
pater eius et mater eius fiāt p̄tra dñm semi-
per: nō vt dñio aduersent̄: sed vt merita eo
rū pessima nō obliuiscat̄ in isto dñs cū illi
et ipsa retribuet. **C**ōtra dñm enī dixit: in cō-
spectu dñi. **N**ā et ali⁹ interpretētes sic trastu-
lerūt: fiant in cōspectu dñi semp: ali⁹ vero
fiant corā dñio semp: sicut alibi dictum est:
Et posuisti iūqtates n̄fas in cōspectu tuo.
Semp aut̄ dic: vt sine remissiōe sit tñ illō
scelus: et hic: et in futuro seculo. **V**ispere

CVIII

at dē terra mēoria eoz. **M**atris scz et
matris eius. **M**emoriā dicit eoz: que i p-
agine generationis custodit. **H**āc pro-
phetauit d̄ terra periturā: q̄t ipse Judas
et fili⁹ ei⁹ q̄ erāt tāq̄s memoria patru: et ma-
tris ei⁹ sine successiōe plis: sicut supius di-
ctū est in breuitate vni⁹ generatiōis extin-
cti sunt. **B**icit aliquis. **E**t iā ne hoc ad pe-
nā Jude p̄tūre credēdū est q̄ p⁹ ei⁹ mor-
te ad mēdicitatē vxor eius et fili⁹ puenetū
et trāslati sūt: electi d̄ habitationib⁹ suis:
scrutante feneratore oēm substātiā eius: et
diripiētib⁹ alienis oēs labores ei⁹: nemine
adiuūate: nec miserante pupillis eius: et
q̄ cito sūt sine posteris mortui. **N**unquid
etiā de his que in suis post mortez cuiusq̄
tinguit vlos mortuos tangit dolor? **A**ut
hec salte scire putādī sūt: quoꝝ sensus ali-
bi est p̄ meritis: seu bene seu male: **L**ui re-
spondeo magnā quidē esse questionē: nec
in p̄sentia differendā: q̄ sit opis plūrioris:
vtrū vel quaten⁹ vel quō ea que circa nos
agūt nouerint spūs mortuoꝝ: **E**lerūtū qđ
breuiter dici p̄t: si nulla illis esset cura de
nobis: nō diceret dñs dixisse illū dūtē q̄
tormēta apud iseros patiebat: **H**abeo ibi
quinq̄ frēs: ne et ipsi veniāt in locum hūc
tormentori. **D**ed quōlibet intelligent qui
hoc aliter intelligere conant̄: et quia faten-
duz est: nō esse cōsequēs: vt si scūt mortui
suos viuere: quia nec in locis penarū eos
vidēt: ybi diues ille erat: nec in requie tea-
toruz: ybi Lazarū et Abraam: q̄uis longe
agnoscebat: ideo eos etiā illa que circa eo
rū caros agūt: yl̄ letavyl̄ tristia scire: necel-
se sit. **H**oc dico paucos eē ei⁹ animi boies
post mortē suam qđ suis boni mali ve p̄tin-
gat: salte dū viuūt negligat̄: atq̄ oīno con-
temnāt: mltos aut̄ qđ indicat etiā tāta cu-
ra cōmendāde vltimie volūtatis: et qualiu-
cunḡ testamētoꝝ sat̄ agere: vt cū desun-
cti fuerit suis bene sit. **H**ermansioñē vero
posteritat̄ sue: p̄ successiōes generationuz
soli se laudabiliter spernūt qui seipso ab-
scidūt ppter regnū celorū: et filios suos h̄
facere cupiūt: yl̄ exoptat̄: vel martyrio co-
ronari: ita vt nullus eoꝝ in terra remane-
at: ceten aut̄ oēs aut̄ pene oēs felices vo-
lūt̄ suos esse in hac vita post mortē suaz: et
sūt genus interire nolūt. **Q**uapropter qđ
Jude tā ifelicis mortuo ita vxor ei⁹ vidua
et fili⁹ ei⁹ orphanū remāserūt: vt feneratore
scrutante oēm substātiā eius: et diripiētib⁹
alienis labores eius: de suis habitatiōib⁹

ejaceretur: nec aliquem pupilli ei miserantem inueniret: et in una generatio sine posteri interirent: si hec sentiunt mortui: cumulus malorum est: si hec non sentiunt: formido viuorum est. Si autem mouet quod potuerit habere substancia quam fenerator scrutare: alienis diripere rent: qui iam cum aliis undecim dominum sequebatur: credat eum oia que habebat ita dimississe filios et uxori: ut non inde sinceriter vel pseueranter viculis cupiditatibus abruperit: quia etiam si ea velut videnter viderebant distribuendo paupibus: profecto faceret quod Ananias per dominum ascensionem. Neque enim metueret ne dominus diuitate cognoscet: quem falli putabat: qui ea que mutabant loculis auferebat.

Alia expositio supradictorum
Ed iam videam si possum quodcumque dñs adiuuat: quod ista queire possint enati in populo iudeorum: cuius immitie contra dominum patinaci odio permiserunt: cuius populi diximus. Iudaea in figura gessisse personam: sicut ecclesie gessit apostolus Petrus. Constitue super eum pectora: et diabolus stet a dextris eius. Quemadmodum in Iuda: sicut in isto polo intelligendum est: quod repulso a se christo factus est subditus diabolo: cuius persuasiones in omnibus prauis et frenis cupiditatibus propulsit eternam salutem. Cui iudicat exeat cõdemnat: Quia in nequitia et infideliitate placentibus thesaunizat sibi iras in die ire et reuelationis iusti iudicij dei: qui reddet unicuique secundum opera eius. Et oratio eius fiat in petrum. Quia non sit per mediatorē dei et hominum: hoiem Iesum christum et sacerdotem magnum in eternum suum ordinem melchise dech. Fiat dies eius pauci: secundum regnum accipientium est iudeorum: quod non diu per ea pseuerauit regnum iudeorum. Et episcopus eius accipiat alter. Ipse dominus christus non in cogrueter intelligi existio episcopum populi iudeorum: quod de tribu iuda factus est secundum carnem. Et apostolus ait: Hic enim christus missus fuisse circa crucifixum propter veritatem dei ad confirmationem promissiones patrum. Et ipse ait: Non sum missus nisi ad oves quae pierunt domum israel: quod illis exhibuit in carne presentem. Et magis quod a oriente venient hoc dixerunt: ubi est quod natum est rex iudeorum: et hoc in titulo scriptum erat super crucifixum. Fiat illud mutare volentibus: non frustra respondit Pilatus: Quid scripsi scripsi. Hunc ergo episcopum populi iudeorum: id est dominum christum: accepit alter: id est populus gentium. Fiat filius eius orphus: Beatus qui dicit: filius autem regni eius est in tenebris ex-

terioribus. Facti sunt autem orphani amissio ipso regno: quasi precepito: quod et deum patrem bene intelligunt amississe. Qui enim filii non habent: aut veritas: nec premi habet. Et uxor eius vidua. Uxor regni plebs intelligi potest: cui subdite reges dominantur. Uxora vero facta est amissa ipso regno. Autantes transferantur filii eius et medicent: Autauerunt gliculis: urgentibus hostibus: translati sunt: debellati filii regni iudeorum. Quid est autem mendicare: nisi ad hominem misericordiam uiuere: sicut uiuit sub eis genitrix regis in quas translati sunt. Ei clausus de habitacionib[us] suis: Ita factus est. Scrutet fenerator oem substantiam eius: Id est populi eius. Ubi nihil melius intelligit: quod debita eorum non dimittantur. Quia in solo christo dimittuntur que responderunt: qui etiam dicere docuit: Dimittite nobis debita nostra: sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Oem autem substantiam eius dictum est: oem vita eius: ut ei nulla debita: id est nulla peccata donetur. Et diripiunt alieni labores eius. Diabolus et angelus eius: quia non thesaurizant in celo qui non habent christum. Non sit illi adiutor: Quis adiutor est ei cuius christus non est. Nec sit quod misereat pupilli eius. Qui precepito: id est regno sic permanescit: aut amissio deo cuius filium psecuti sunt et oderunt: non est qui eorum misereat: non ad tempore vitam sumendam vel sustentandam: sed ad veram vitam: id est eternam. Fiat natus eius in interitu: Utique in interitu sepulture. In generatione una deleaf nomine eius. Quia generati sunt: non regeneratione: ideo in una generatione deleantur. Nam in altera: id est in regeneratione si ea cognoscerent et tenerent: non dearentur. In memoria redeat iniqtas patrum eius in conspectu domini. Et reddat eidem populo dominus pseuerant in malitia etiam patrum eius iniqtate. Sic enim eis dicuntur: Testimonium vestrum vobis metipis: quod filii estis eos qui prophetas occiderunt: Et paulopost ait. Ut veliat super vos omnes sanguis iusti quod es fuisse est super terram: a sanguine Abel iusti usque ad sanguinem Zacharie filii Barachie. Et peccatum nris eius non deleaf. Peccatum bierum quod seruit cum filiis suis: quod interfecit prophetas: et lapidat missos ad se. Fiant contra dominum semper: Iniqtas et peccatum eorum: id est ut a conspectu domini non aboleantur: deo in eternum vindicante. Et dispebeat de terra memoria eorum. Terra dei: ager dei

¶ Psalmus

est: ager dei ecclia dei ē: Be qua terra perīt
mēoria eoz: quia cū essēt rami naturales:
propter infidelitatē fracti sūt. **P**ro eo q̄
nō est recordat⁹: Tel ille iudas vel ipē
ppls. **F**acere misericordiā. Sed mēli⁹ de
pplo accipit qđ ait non est recordat⁹. Nā
si christū occidit: saltē recordare⁹ peccato⁹:
et faceret misericordiā super mēbra eius q̄
pseueratissime psecut⁹ ē: **I**o dīc. **Q**ui a
psecut⁹ est hoīem inopē et medicū:
Pot qđ accipi de iuda: qz nō ē dedig-
natus dñis paup fieri cuz diues esset: vt il-
lī paupertate nos ditaremur. **M**edicū aut̄
quō intelligā: nisi forte qz dixit mulieri sa-
maritane: da mihi bibē. **E**t i cruce ait: **S**i
tio: **S**ed qđ sequit̄ quō accipiat i ipo capi-
te nō: id ē sui corporis saluatore quē iudas
psecut⁹ est: nō inuenio. **C**ū enī dixisset: et
psecut⁹ est hoīem inopē et medicū: adiecit
atq̄ ait. **E**t cōpunctū corde mortifica-
re. **I**d est ut mortificaret. **H**az qđā enī sic
sūt interpretati: Cōpunctos aut̄ corde nō so-
let dici: nisi stimulis pctōz in dolere peni-
tendi. **B**ic de illis dictū est: Qui cū audis-
sent ap̄los post dñi ascensionē: p̄puncti sūt
corde: q̄ occiderat dñm. **Q**uos allocut⁹ ē
beatissim⁹ **P**etr⁹ dices inf alia. Agite pe-
nitētiā et baptizet vniuersit̄ vrm̄ in noīe
dñi Iesu christi: et dimittent vobis pctā
vestra. **S**ed qm̄ idē ipi mēbra ei⁹ facti sunt
cui⁹ in ligno mēbra fixerūt: pp̄lus indeoꝝ
nō est recordat⁹ facere misericordiā. **P**er
secut⁹ est hoīem inopē et medicū: sed in
mēbris suis: de quib⁹ dicturus est qđ atti-
net ad ipa oga misericordie: **Q**n̄ vni ex mi-
nimis meis nō fecistis: mibi nō fecistis. **E**t
cōpunctū corde mortificare: plane cōpunctū
corde: sed in mēbris suis. **B**e his autē qui
persecuti sunt vt cōpunctuz corde mortifi-
carēt: erat et Saul⁹ cōsentīens in necē Ste-
phani. Cōpuncti corde: qz et ipē Stephā-
nus de illis erat q̄ cōpuncti sūt corde. **S**ed
Saul⁹ recordat⁹ est facere misericordiā: et
qui mane rapiebat: vespe diuisit escas. **E**t
ipē cōpunct⁹ corde: vt etiā in illo ipi p̄seqrēt
inopē volētes mortificare cōpunctū cor-
de. **H**oc q̄p̄e oderant in **P**aulo ap̄lo: qz
cōpunct⁹ corde pdicabat quē fuerat ante
psecut⁹. Inopē q̄p̄e et medicū et cōpunctū
corde in mēbris suis: et ipē vt mortificaret
psequens audiuit de celo: Gaule saule qđ
me p̄seqr̄is: et fact⁹ cōpunctus corde: cepit
talia pati q̄lia faciebat cōpunct⁹ corde. **B**e
inde sequit̄ psalm⁹. **E**t dilexit male-

CVIII

ditionē t̄vei et ei⁹: **O**q̄z et iudas ma-
ledictionē dilexerit: et furādo de loculis et
dñm vendendo atq̄ tradendo: m̄ aptius
ppls ille dilexit maledictionē q̄n dixit: **S**ā
guis ei⁹ sup nos et sup filios nostros. **E**t
noluit benedictionē: et elōgabitur
ab eo. **E**t iudas qđez qz christū noluit i
quo est eterna benedictio: sed apt⁹ noluit
b̄ficationē ppls iudeoꝝ: cui dixit ille illu-
miat⁹ a dño: **N**ūqd et vos vult⁹ discip̄li ei⁹
fieri. **E**t noluit b̄ficationē: et p̄ maledictio
būt et respōdit: **L**u sis discipul⁹ ei⁹: longe
facta est ab eo b̄ficationē qz trāstū fecit ad
gētes. **E**t induit maledictionē sic
vestimetū: **S**iue iudas: siue ille ppls.
Et intravit sic aqua i interiora ei⁹.
Ergo et foris et int̄. **F**oris sicut vestimetū:
intus sic aqua: qm̄ in eius incidit iudiciū q̄
pot et corpus et aiaz occidere in gebennā:
Corpus foris: aiaz intus. **E**t sicut oleū
in ossibus eius. **O**ndit eū cū delecta-
tione male facere: cōpare sibi maledictionē:
hoc est penā eternā: qz b̄ficationē vita eter-
na est. **M**odo q̄p̄e malefacta delectat: sic
aqua i interiora eius: et sicut oleū in ossib⁹
eius. **S**ed iō maledictio vocat: qz talibus
deus tormenta pdicit. **L**anq̄ in ossib⁹ autē
oleū est maledictio: cū hoīes inde fortes se
putat: quia licet eis mala tāq̄ impune cō-
mitē. **F**iat ei sicut vestimetū quo
opit̄: **C**ū surgi⁹ iam dixerut de vestimē-
to: quid ē qđ repente: **A**n qz dixerat: induit
maledictionē sicut vestimetū: differt ab eo
vestimēto qđ nō induit sed operit. **I**ndui-
tur enī quisq̄ tunica: operit pallio. **E**t qđ
est hoc: nisi etiā in cōspectu hoīim de uniq̄
tate gloriari. **E**t sicut zona: inq̄: qua
sem̄ p̄cīngit̄: **A**barie hoīes ideo p̄-
cīngit̄: vt ad opādum sint aptiores: ne
vestis sinibus p̄pediat. **E**rgo maledictionē
se p̄cīngit: q̄ malū nō repētinū: sed disposi-
tū aggredit̄: et ita discit malū facere vt sēp-
patus sit. **V**n̄ et hic ait: Et sicut zona qua
sem̄ p̄cīngit̄: **H**oc op̄s eoz qui de-
trahunt mihi apud dñm: Non dixit
merces eorū: sed op̄s eorū. **M**aifestū ē
enī q̄ indumento et optorio et aqua et oleo et
zona ipa oga describat: qbus eterna male
dictio cōp̄at. **N**on ergo ē vn̄ iudas: sed
multi: de quib⁹ dñ: **H**oc op̄s eoz qui de-
trahit mihi apud dñm: **Q**uāq̄ et plurār
numer⁹ ponit p̄ nūero singulari: sic
herode mortuo dictū ē ab āgelo: **M**or-
tuī sūt qui querebāt aīam pueri: **S**ed qui

Psalmus

magis detrahūt christo apud dñm: nisi illi qui ip̄is verbis dñi detrahūt: dicētes non esse ipsum: quē lex dñi et p̄p̄be p̄nūciarūt: Et qui loquuntur: inq̄t: mala aduersus aīaz meā. Negādo eū cuī volūisset potuisse surgere cū dicat: Potestate bēo ponēdi aīam meā: et potestate habeo iterū sumēdi eā. Et tu dñe dñe fac meū: Quidā b̄audiēdā putauerit misericordiā: quidā vero et addideſt. Et emēdationes codices sic h̄nt. Et tu dñe dñe fac mecum Propter nomē tuū: Ubi sensus altior nō ē p̄mittēdus: ita dixisse filiū p̄f: fac me cū: q̄a eadē sūt oga p̄fis et filij: Ubi etiā misericordiaz intelligam. Deq̄ enī. Quia suauissē misericordia tua. Et ip̄am q̄r nō dixit: fac in me: vel fac sup̄ me: v̄l alii quid hmōi: sed ait: fac meū: bene intelligim⁹ et p̄fem⁹ et filiū simul facere misericordiam in vasa misericordie. Pōt hoc etiā sic intelligi: fac meū: id ē adiuua me. Qd̄ in q̄tidiana loquēdi p̄suetudie h̄em⁹: cum de aliqua re que p̄ p̄tibus nr̄is est: dicim⁹ nobiscū facit. Pater q̄p̄e adiuuat filium in quantū deus hoīem p̄pter formā serui: cui hoī de⁹ et cui i forma hui etiā dñs ē p̄. Nā in forma dei fili⁹ adiutorio nō indiget. Equalit̄ enī cū p̄fē oīpotens est: ex quo et ip̄se adiutor est hoīs. Sicut enī pater suscitat mortuos et vivificat: sic et fili⁹ quos vult vivificat. Hec aliud p̄f: aliud fili⁹: aut alif p̄f aut alif filius: q̄r et eadē facit et fili⁹ facit. Si inquātū homo est fili⁹ dei: deus suscitauit illū a mortuis: hoc est pater: cui dicit in psalmis: Suscita me et reddiaz illis: In quātū aut deus est: etiā ip̄e se suscitauit: p̄pter qd̄ dicit: Volute tēplū hoc et in triduo suscitarō illud. Quod etiā hic significauit: siq̄s diligēter intēdat. Scrutari enī iussit scripturas q̄ testimoniū p̄hibēt de illo: nō in superficie p̄transiri. Non enī tantum d̄it: tu dñe dñe fac meū: s̄z ait: et tu. Quid est et tu: nisi q̄r ego et tu: Qd̄ aut nō semel dñe s̄ repetēs ait: dñe dñe: habz i hoc orātis affectū: sicut ē: deus de⁹ meus. Quod vero cū dixisset: fac meū: addidit p̄pter nomē tuū: grām cōmendauit. Nullis enī oīm meritis precedentibus in tantā celi tudinē subiecta ē hūana natura: vt totū simul verbū et caro: hoc est deus et homo: vñigenit⁹ fili⁹ dei dicere. Hoc aut factū ē vt ab illo q̄ creauerat p̄ id qd̄ nō pierat id qd̄ pierat q̄rere. Ubi et h̄ seq̄t: q̄r suavis est misericordia tua: Libera me q̄r ege

CVIII

nus et paup̄ ego sum: Egestas et pauoras: infirmitas est: ex qua crucifixus est. Et cor meū cōturbatus ē intrā me. Hoc ad illud referit qd̄ ait p̄p̄quāte passione: Cristi ē aīa mea v̄lō ad mortē. Si cut ymbra cū decliat ablāt sū: Hoc ipsam mortē significauit: Sicut enī ex vmbra declinante fit nor: sic ex mortali carne fit mors. Et excussus sūz sic locuste. Hoc iam in mēbris eius: hoc est fidelibus eius conuenientius intelligi existio. Quod vt aliquanto apt⁹ poneret: maluit dicere: sicut locuste: q̄s sicut locusta: Cūus et nūs et singulari possēt accipi etiā mltē: sic illud est: Dixit et venit locusta. Sed eēt obscurius. Excussi sunt ergo: id est fugati a p̄secutoribus fideles ei⁹: Quoz vel multitudinē significari voluit noīe locustarū: vel q̄ trāsilieſt de loco i locū. Denūia mea infirmata sunt a ieūnio: Legim⁹ demūnū christū q̄dragita diep̄ habuisse ieūniū. Et tātū ne valuit in eo illa media: vt genua ei⁹ infirmare. An et hoc in mēbris eius: hoc est in sāctis eius: aptius intelligitur. Et caro mea imutata est p̄pter olen. Propt̄ grām spūale. Ubi et christ⁹ appellat a chrismate: chrisma aut vñctio est. Caro aut p̄pter oleū nō in deter⁹ s̄ in melius imutata est: hoc ē a mortis cōtumelia in gliaz imortalitatē exurgēs. Cū itaq̄ dixissz: genua mea infirmata sūt a ieūnio: vbi significatū ēē arbitror eos q̄ in mēbris eius fortes videbāt: tāq̄ p̄ntia panis quo sustetabāt abstracta in ei⁹ passiōe defecisse v̄lō ad negationē: q̄ apparuit i Petro: tāq̄ ad eos p̄firmādos: ne succubēdo peit⁹ caderēt: et caro mea inq̄t imutata ē p̄pter oleū: vt eos a mea morte deficiētes mea resurrectiōe firmare: et missō spūsanctō vñgerē: q̄ non ad eos v̄cisset nisi ego abiissez. Hoc enī dixerat: Nō pōt ille vñire nisi ego abiero: et euāgelistā dīc: Nōdū erat spūs dat⁹ q̄r Jesus nōdū fuerat glificat⁹: Nōdū erat imutata caro eius: Sive aut p̄ aquaz p̄pter ablutionē vel irrigationē: sive p̄ oleū p̄pter exultationē et inflāmationē caritatē significetur spūsanct⁹: nō ideo est a seipso diuersus: q̄r signa diuersa sūt. Multū enī diuersa sūt etiā leo et agnus: et tñ v̄tros significat⁹ ē christ⁹: Leo p̄pter aliud: Agnus p̄pter aliud: nō tñ ali⁹: Quia nec fortis ē agn⁹: nec innocēs leo: christ⁹ aut et innocēs vt agnus: et fortis vt leo. Dicit aut apud Isaīa ip̄e Jesus christus: Spiritus

Psalms

domini super me: eo quod vinxit me. **E**t ego factus sum opprobriū illis: per mortem crucis: Christus enim nos redemit de male dicto legis: factus pro nobis maledictū. **V**i derunt me et mouerunt capita sua. **Q**uia viderunt peccasse: et non vident resur rexisse. **C**hidérunt quoniam genua eius sunt infirmata: non vident quoniam est caro mutata. **A**diuua me dñe deus meus: saluū me fac bene misericordia tua. **H**oc ad totū ferri potest: id est et ad caput et ad corpore. **A**d caput ppter formā serui: ad corpus ppter ipos seruos. **S**icut enim et in eis dicere deo: adiuua me et saluū me fac: in quibus Saulo dixit: quod me preceperis: **Q**uo autem addidit fratrem misericordia tua: gratuita gratia cōmemoratur: non ex opere debito. **E**t sciāt quia manus tua hec: et tu dñe fecisti eā. **B**e his dixit sciāt: pro quibus semper et oravit: **Q**uia in eis in quibus factus est opprobriū mouētib⁹ in eius illusionē capita sua: erat enim hic qui in eis postea credidit: **B**iscāt alit qui formā humani corporis deo tribuit: quomodo habeat deus manus. **S**i enim quod facit: manus facit: non quod et ipsas manus suā manus facit: **Q**uomodo ergo hic dictū est: et sciāt quod manus tua hec: et tu dñe fecisti eam: **I**ntelligam utrum manus dei esse christū: **C**ui alibi dñe: **E**t brachium dñi cui revelatum est. **H**ec manus et erat et fecit eam: quod in principio erat verbum: et verbum caro factum est. **E**t erat sine tempore secundum diuinitatem: et factus est ei ex semine dauid secundum carnem. **M**aledicent illi et tu benedices: **V**ana est ergo et falsa maledictio filiorum hominum diligētiū vanitatē et querentiū mēdaciū: **B**eaūt autem cum bēdicit facit quod dicit. **Q**ui insur gūt in me confundatur. **E**t enim insur gant aliquid se aduersus me: p̄ficerē arbitrantur. **S**ed cuī exaltatus fuero super celos: et esse ceperit super omnē terrarū gloria mea: confūdentur. **S**eruus autem tuus letabitur. **S**ive in dextris p̄sis: sive in membris suis letantibus et inter temptationes in spe: et post temptationes in eternū: **I**nduant qui detrahunt mihi pudorem: **I**de est pudeat eos detraheret nūxi. **S**ed hoc poterit in bono accipi: duces corriguntur. **E**t opiantur sicut diploide confusione sua. **D**iplois duplex palliū est. **N**ā quidā etiam sic interpretati sunt vissū. **E**t opiantur sicut palliū duplex confusione sua. **I**ntelligit autem confundatur et int̄ et foris: id est et coram dño et coram hominibus. **C**onfitebor dño nū

CVIII

mis in ore meo. **N**ūmis dici solet in cō stitudine sermonis latini: quod plus est quod debet. **L**ui contrariū ē parū: quod minus est quod debet. **G**r̄ min⁹ grece. αγαπ. dñe. **I**ste autem ver sus non habet. αγαπ. sed hebet. σφόδρα. **Q**uod quidā nostri sic interpretati sunt: vt p̄ eo poneret aliquā numis: aliquā valde. **B**ed si minus p̄ eo quod est valde intelligit: potest et in laude ponī. **N**ā et ista confessio laudē significat. Ita enim sequitur. **E**t in medio multorum laudabo eū. **B**icit etiā et in alio psalmo: In medio ecclie cātabo te. **G**r̄ cū ipsa cātabat ecclia quod corpore christi: quod in medio ecclie cātabat ecclia. **I**ta et hic multi cū sint mēbra christi: sicut ipsi laudāt: ille laudat: quod mēbra sunt eius: quod in medio multorum laudat: quoniam ipsis multis laudātib⁹ dicit ipse laudare. **A**n iō laudat in medio multorum: quia cū ecclia sua ē hic usq; in consummationem seculi: vt quod ait in medio multorum: hoc accipiam quod ab eisdē multis honorat. In medio quippe esse dñe: cui honor p̄cipu⁹ exhibetur. **S**i autem cor ē tāq; hoīs mediū: nihil melius intelligit dictū quod in cordib⁹ multorum laudabo eū. **H**abitat enim christus p̄ fidē in cordib⁹ nostris: et ideo ait: in ore meo: id ē in ore corporis mei: quod est ecclia. **C**orde enim credit ad iusticiā: ore autem confessio fit ad salutē. **Q**ui astigit a dextris pauperis. **B**e Iuda dictū erat: et diabolus stet a dextris eius: quod suas diuitias augere voluit christo vēdito: **H**ic autem dominus astigit a dextris paupēris: vt diuitie paupēris sint ipse dominus. **A**stigit quippe a dextris paupēris: non vt ei multiplicaret annos vite quoniam finiende: neq; vt eius augeret pecuniam: aut enim faceret corporis virib⁹ fortē: vel ad tempus in columē. **S**ed vt saluā faceret: inquit: a p̄sequētibus aīam meā. **S**alua fit autem a p̄sequētibus aīam: si nō eis cōsentiat ad malū. **N**ō eis autem cōsentit nisi assistit dominus a dextris paupēris: ne ipse paupertate: id est infirmitate succubat. **H**oc adiutoriuī p̄stitū est corpori christi in sanctis martyribus omnibus.

Explīcit Tract. de ps. CVIII.

Inīcipit Tract. de ps. CIX.

Prefatio.

Quātū dominus donat: quod nos mīstros cōstituit verbi et sacramēti sui seruire vobis: in adipe misericordie sue dulcepimus psalmū istū quē mō cātabimus: breue nūero verborū: magnū pondere sentētiā: adiuuāte illo qui vos fecit intētos: vt et nos faciat idoneos sic vt pos